

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 57/02-15

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 2. mája 2002 predbežne prerokoval sťažnosť J. B., bytom K., M. T., bytom K., a Š. B., bytom K., pre namietané porušenie ich základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť J. B., M. T. a Š. B. **o d m i e t a** pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 1. marca 2002 doručená sťažnosť J. B., bytom K., M. T., bytom K., a Š. B., bytom K. (ďalej len „sťažovatelia“).

Sťažovatelia uviedli, že 29. decembra 1997 sa návrhom na Krajskom súde v Košiciach domáhali proti Ministerstvu pôdohospodárstva Slovenskej republiky vydania

bezdôvodného obohatenia vo výške 283 050 Sk s príslušenstvom. Krajský súd v Košiciach postúpil 5. marca 1998 právnu vec sťažovateľov vedenú pod sp. zn. 17 Rob 810/97 z titulu miestnej príslušnosti Okresnému súdu Bratislava I. Sťažovatelia doslova uviedli : „Je tomu už štyri roky čo sme podali žalobu a bol zaplatený aj súdny poplatok a do dnešného dňa nebolo začaté pojednávanie.“

Sťažnosť sťažovateľov nespĺňala náležitosti kvalifikovaného návrhu na začatie konania pred ústavným súdom ustanovené najmä v § 20, § 50 a § 53 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“).

Sťažovatelia neuviedli, akého rozhodnutia sa v súvislosti s namietaným porušením ich základného práva domáhajú, neoznačili, proti ktorému zo súdov ich sťažnosť smeruje (resp. či smeruje proti obom označeným súdom alebo len proti niektorému z nich), a nepreukázali využitie právnych prostriedkov nápravy, ktoré im zákon na ochranu ich základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky účinne poskytuje.

K sťažnosti taktiež nebolo pripojené splnomocnenie pre advokáta alebo komerčného právnika na zastupovanie sťažovateľov v konaní pred ústavným súdom, tak ako to ustanovuje § 20 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Ústavný súd listami z 22. marca 2002 upozornil každého zo sťažovateľov na náležitosti kvalifikovaného návrhu na začatie konania pred ústavným súdom, ako aj na skutočnosť, že jeho sťažnosť tieto zákonom predpísané náležitosti nespĺňa. Každého sťažovateľa vyzval, aby v lehote 14 dní od doručenia výzvy tieto nedostatky odstránil a pripojil k sťažnosti plnomocnenstvo pre advokáta alebo komerčného právnika na jeho zastupovanie v konaní pred ústavným súdom, pokiaľ jeho sťažnosť nemá byť odmietnutá podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Sťažovatelia aj napriek tomu, že vyššie uvedené listy ústavného súdu adresované im do vlastných rúk prevzali (podľa poštovej doručky J. B. 27. marca 2002, M. T. 27. marca 2002 a Š. B. 28. marca 2002), na výzvu ústavného súdu nereagovali a v súdom stanovenej lehote nedostatky sťažnosti neodstránili. Neurobili tak ani do dňa predbežného prerokovania sťažnosti ústavným súdom.

II.

Podľa § 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde ústavný súd návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania.

Sťažnosť sťažovateľov nespĺňa náležitosti kvalifikovaného návrhu na začatie konania pred ústavným súdom ustanovené najmä v § 20, § 50 a § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde.

Sťažovatelia aj napriek výzvam ústavného súdu z 22. marca 2002 nedostatky svojej sťažnosti do dnešného dňa neodstránili (nepredložili ani splnomocnenie na svoje zastupovanie pred ústavným súdom udelené advokátovi alebo komerčnému právnikovi), hoci boli na možnosť jej odmietnutia v zmysle § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde upozorení.

Z vyššie uvedených dôvodov ústavný súd sťažnosť sťažovateľov podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde odmietol pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 2. mája 2002

